

ling ved skils misse bör foregå efter særeje-principet. Dette kan se meget retfærdigt ud, men jeg holder dog bestemt på at der bör deles efter fælleseje-principet, idetmindste når ægtefællerne har været et vist antal år gifte. Sæt at en fattig pige gifter sig med en rig mand, men han behandler hende således, at hun nødes til at lade sig skille fra ham. Deles der så efter særeje-principet, vil hun intet få, selv om hun har slidt sig op i arbejde for det fælles hjem. Er det ikke retfærdigere, at to ægtefæller, som har delt ondt og godt med hinanden i mangfoldige år, derved bægge har erhvervet ejendomsret over det fælles hjem, ligegyldig fra hvem det fra først af er kommet?

Må jeg tillade mig endnu et par bemærkninger, som ikke bestemt sigter til hr. Høgsbros stykke, men dog vedrører hele det omhandlede spørgsmål. Der er mundlig blevet rettet en anke mod mig, fordi jeg ikke i min artikel i nr. 1 af „Kvinden og samfundet“ mere omstændelig havde fremført, hvorledes jeg tænkte mig formuefællesskabet mellem ægtefæller udført i virkeligheden. Jeg må hertil bemærke, at da jeg ifjor hørte hr. Zeuthens foredrag om hustruens retsstilling, var hele ægteskabsspørgsmålets retslige side aldeles ny for mig. Men medens jeg hørte foredraget og senere da jeg tænkte over det, kom det til at stå klart for mig, at der ved det af hr. Zeuthen foreslåede særeje-princip skete en uret mod hustruen. Og denne overbevisning modnedes hos mig ved at høre forhandlingen mellem ham og hr. Høgsbro efter dennes foredrag og førte til, at jeg ønskede for kvindesagens venner at fremsætte mit syn paa denne sag. Jeg var — og er — dog ikke tilstrækkelig inde i sagens retslige side til at kunne fremsætte et forslag, der går i enkeltheder; det er kun det almindelige grundsyn: fælleseje med fællesråde, jeg vil hævde som det rette.

Senere har jeg imidlertid haft den store fornøjelse at gøre mig bekendt med professor *E. V. Nordlings* forslag »*Om makars egendomsrätt**) og professor *Goos'* afhandling om »*Kvindens retlige stilling i Danmark***), der går ud på det samme som mit lille stykke, og det har været mig en inderlig glæde at

*) Andra nordiske juristmötet, Stockholm 1875.

**) Det nittende århundrede, okt.—dec 1876.